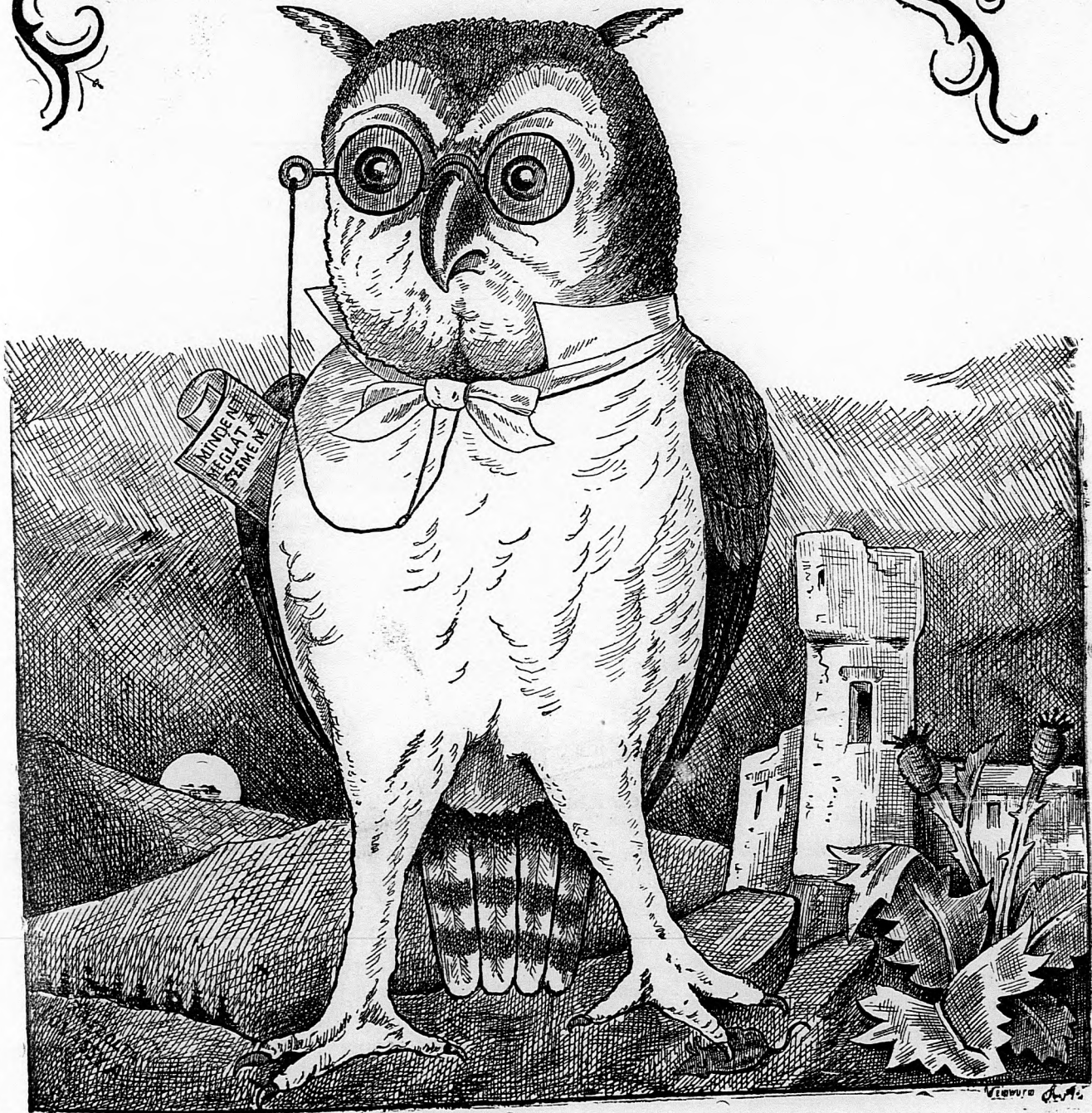

BAGOLY

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
 LOVASSY ANDOR.
 SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
 NAGYVÁRAD, URI-UTCA 5. SZÁM.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	irt.
Fél évre	-----	4	>
Negyedévre	-----	2	>

Egyes szám ára 16 kr.

HIDEG IDŐ.

Hideg idő, fagyos napok,
Didergünk és fogunk vaczog;
Czinkét fog az orrunk vége,
Lányért megy az urfi jégre,
Zizegő szél rázza a fát,
Kedves most a téli kabát;
Szénen guggol a vén kofa,
Jól esik a meleg szoba,
Minden ember bágyadt, álmos,
Kihalva az egész város,
Mivel pedig nincs színházunk,
Sutra ülünk és pipázunk.

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

XXXIX.

RÁCZ MIHÁLY.

Mottó : Szabadság, szerelem,
E kettő kell nekem.

Büszkék vagyunk erre a kis makk-kopáncs emberre,
mint a páva a legfényesebb tollára.

Hiszen ő a mi városunk tolla. És ellehet róla mon-
dani, hogy ragyogó, sokféle szint játszott már.

Mikor a sárréten a bibicz-tojást szedte sárga volt
a szája széle; mikor debreczeni diák lett akkor meg
fényes lett az orra hegye a gömböcztől.

Volt veres republikánus; azután nemzetiszin hazafi;
később a lojálitástól lett schwarz-gelb és végre át-
változott szürke mamelukká.

Költő korában a hárfa hurjait pengette; később a
főjegyzői pennát sercsegettette és most egyideűleg az
ollót is csattogtatja.

Fordított verseket németből, francziából és fordí-
tott köpönyeget magyarból.

De azért ő tőle senki sem veszi rossz néven; mert
olyan jóízű és jóindulatu ember, a kire el lehet mon-
dani: hogy mindenféle dolog «illik neki rettenetes».

Rendkívül cinikus egyszerű férfit, igazi poéta
természet szorult belé.

A gyermekeit öt esztendő korában kereszteltette
meg és a *Bandi* fia megtette azt a furcsa dolgot,
hogy kivette a kancsót a nagytiszteletű *Nagy István*
ur kezei közül és saját maga töltötte fejbűbjára
keresztvizet.

A ruházatára is keveset ad *Rác* Mihály, egy idő-
ben téli kabát helyett a *Szabadság*-ot viselte; míg
végre *Laszky* Ármin, az ő jótékony anygala, rábeszélte
a főszerkesztőt, hogy csináltasson egy bänkánt.

Csináltatott is; csak hogy arról meg mindig le van-
nak szakadva a gombok és kezeivel tartja össze *Mihály*

ur a szétnyíló ruhadarabot, pedig a *Szabadság* hölgy
munkatársai szívesen felvarrnák neki a pitykéket.

Ellensége nem igen van neki, csupán csak *Necz-
páli Justh* Sándor táplál iránta ádáz indulatokat;
azonban egyszer megjárhatja *Necz Pál* örökös ura;
mert harcziás, vérontó ember a *Szabadság* főszer-
kesztője.

Mindenki emlékezik még arra a rettenetes tusára,
midőn *Rác* Mihály megvívott Dr *Báttaszékly* Lajos-
sal; mégpedig nem ilyen amolyan feltételek mel-
lett; mert a párbaj éles karddal *végkimerülésre* ment.

Fél óra hosszáig csattogott, szikrázott az acél.

Mihály szuszogott, *Lajos* urról meg szakadt a ve-
relyték; ha az egyik támadott, a másik pariózott;
de mintha kigyózsirral kenték volna meg őket, bőrük
nem szakadt ki, vérük nem frecsesent szét; utójára
is összeomlottak a fáradságtól és *végleg kimerültek*.

Jó lenne figyelembe venni ezt a dolgot a mérges
városatyáknak; mert a mint értesülünk, már egyszer
Neczpáli Justh Sándort is kettévágta *Rác* Mihály
mégpedig a szerkesztőségi nagy ollóval.

Tóth Ferencz varrta össze a kötekedő, önzetlen
polgárt és három körös-utczai tímár cserezte ki
a bőrét.

De ne higgye senki, hogy azért megijedt *Justh*, óh
nem; tovább ízélte az ő izét a *Rác* Mihály orra
alá; végre is kijött a sodrából a főjegyző és egy
mérges cikkben oda *bavardirozott* az ő ellenségének.

Lett erre nagy riadalom! Szegény *Bavard*-ot fel-
jelentette *Necz Pál* a sajtó bíróságnak és nem sokára
ott áll a *Szabadság* szerkesztője az esküdtszék előtt,
azután pedig nem a városházán, hanem a hüvösön
fogja szerkeszteni az ujságot.

Nade meg is érdeli; mert sok furcsa dolog pat-
tant ki mostanában *Rác* Mihályra.

Mindenki azt hitte erről az emberről, hogy egy-
szerűen összehuzódva él.

A Bazárban egy pohár árpalénél többet nem ivott,
közönséges karczos vinkót rendelt magának a *Szé-
chényiben*, szóval az egész világ meg volt róla győ-
ződve, hogy *Rác* Mihály a legtakarékosabb, legtisz-
tább erkölcsű tisztviselője Nagyvárad városának.

Egyszer azonban betörték a főjegyző pinczéjébe s
akkor tünt ki, hogy a tisztelt ur pezsgővel él odahaza.

A tolvajok ugyanis elvittek két tyukot, három ru-
czát és egy üveg **pezsgőt**.

Na hiszen lett erre riadalom.

Ez a hír bejárta a világlapokat: Nagyvárad város
főjegyzője pezsgőt iszik.

Beszéltek megvesztegetésről, korrupcezióról.

A miniszter leirt a polgármesternek; a városatyák
interpelláltak és bizony szegény Mihály ellen meg-
indították a fegyelmi vizsgálatot.

A bűnös beismerésben volt és vallott. Töredelme-
sen beismerte, hogy református, két gyermek atyja,
fedhetlen előéletű és mi türes tagadás, bizony *pezsgő*

Rácz Mihály.

volt a pinczébe; még pedig Brázel-pulverből csinált pezsgő.

A bünjelek igazolták, hogy *Rác* Mihály való dolgot mondott.

A fegyelmi választmány tagjai közös erővel fehérre mosták a derék tisztviselőt és azóta nem kételkedik senki a hárfahangu főjegyzőben.

Mi is üdvözljük őt és huhogó tudónk teljes erejével rikoltjuk, hogy:

Azért hogy nincs rajtad háj,
Elj sokáig Rác Mihály.

Izé.

R Á T K A Y .

— Elegia. —

Jó Rátkay szétnéz

S lát,

Meghámozott, kopasz

Fát.

A ligetben sok a

Kár,

A varlyu is tudja

Már.

Ezért küzd és fárad

Ő,

Hogy csapásra csapás

Jó?

Tüzelő fát vág a

Nép,

Nyáron meg virágot

Tép.

Ág és bokor préda

Lesz,

Hej bizony nem jól megy

Ez.

Csak békát táplál a

Víz

S a kasszában nincsen

Píz.

Jó Rátkay széjjel

Níz

És úgy ugrál, mint a

Csíz.

ELKÉSETT FÜRDŐI LEVELEK.

— A SZENT-LÁSZLÓ FÜRDŐBŐL. —

(XXX. CZIKK.)

VI.

Püspökfürdő, az idén, december 33-án.

Tisztelt szerkesztő ur!

Most is csak azt mondom, hogy *Huncsák János* az igaz ember; mert ő nála már virágozik a zöld pászuly, meg a kamélia.

Tele van a trájbhauz illattal.

Naponként lemegyek a virág cserepek közé szaglálódni és ha ott elálmosodom, akkor meg az én derék Jánosommal utrakelek és kirándulok.

Tegnap is, mikor a nap feljött dagasztani kezdett Huncsák Jánosné urhölgy; friss cipót csinált, pogácsát süttött ő nagysága; azután pedig tarisznyába tette a madárlátta cipót, a sonkát, a kappan pecsenyét és azt mondá az urának, hogy kimenőt ad neki.

Huncsák János kakaskukorékoláskor oda jött az ajtóhoz és dörömbölni kezdett. Én nem hallottam mert aludtam, végre felébredtem a saját horkoláson.

A nap, mint valami tüzes kolompér, már az égen ragyogott midőn neki indultunk a *Somló* hegyének.

Nagy szuszogások között mentünk szikláról-sziklára. Utközben megnéztünk minden nevezetességet; többek közt az új melegágyat, továbbá a muszkatövis palántákat, míg végre leültünk a *«Huncsák pihenőnél»* a földre és megettünk egy kappan czombot. Azután ismét tovább dőcözöttünk.

A hegy oldalán benéztünk egy lyukba, melyről én úgy vélekedtem, hogy barlang, de János azt mondá, hogy bizony az nem az, hanem egy mészkemence.

Én be akartam dugni a fejem a szájába, de nem fért bele; azután Huncsák pillantott bele a nagy üregbe és midőn fehér lett a füle, akkor már én is elhittem, hogy csakugyan nem barlang, hanem mészkemence.

Tehéncsorda hajtáskor értünk haza a fürdőbe; hol én egy locsoló meleg vizet felhajtottam, melytől anynyira elbágyadtam, hogy kénytelen voltam elszenderedni.

Nem is irok én többet, hanem most egyelőre csak annyit mondok, hogy: jóéjt.

Dus László.

Az állatszelistítő ebédje.

— Kedves Jónás ur, legyen szerencsém ma délben ebédre; csendes *családi körben* fogunk lenni, senki nem háborgat.

Köszönöm a meghívást, de nem kérek belőle, mert ismerem, hogy milyen az ön csendes családi köre.

BIBLIAI HASONLAT.

(Egy predikációból.)

... Óh lássátok! ismét megjelent Noé szelid hollója kezében a figefa levéllel.

ZENÉSZ KESERVE.

Éltem muzsikája piano volt eddig,
De szilaj kezedtől oh anygali Hedvig,
Mint verkli sonáta, melyet gixer ékit,
Fortissimó zúg fel a hetedik égit.
Meghallottam hangod, melynek vég akordja,
Lelkem, a pokolnál mélyebb helyre hordja,
Rólam mondád: soha, ilyen kappanhangot!
S cziczaquartett gyanánt hatott rám a hangod!

Nem hiszel, bohém-nek, fényes tehetségnek,
Ezért bennem folyton dur-ban dül a méreg,
Bánatom forté-ből átmegegy crescendóba,
Majd moderato-ba, de csak hébe-hóba.

Ablakodnál solo álltam egykor este
Lelkem serenáddal lelked fölkereste,
Bugó baritonban hortyogott a tátid
S én nem várva «ácsi»-t, lestelek ott váltig.

És jött a finále. — Oh százezer gixer!
Nyakon zuhintának langyos, lúgos vízzel
És én, mint hegedű, melynek húrja pattan,
Bár stimmelve szívem, hangtalan maradtam.

Filoméla hangú soloképes Hedvig,
Kedélyem csak contra szerelmedtől lesz vig,
Engedd szivecskédnek, hogy az enyém tárje
S da capo éltemnek ez lesz ouvertür-je.

Leghőbb vágyam az, hogy hangod moll igen-je,
Szerelmedet nékem még ma megizenje,
Ne kétkedjél szívem, hogy: «ob ich dich libe!» . . .
Sopranodnak voltam s leszek örök hive.

Ha szavaim nálad echót nem találnak,
Forte et vivace megyek a halálnak
És ha majd szent Péter azt mondja, hogy: «Menj be!»
Andante harsogok finálét a menybe.

Es Ernyő.

EZ IS MENTSÉG!

— Hallja maga kovács, megint megnyilazta a lo-
vamat.

— Hát tehetek én róla kapitány ur. ha nagy a szeg
és kicsi a ló lába.

A rabvizsga.

Tegnap — szombaton — tartották meg a nagy-
váradai fogház épületében a rabvizsgát, a megható
ünnepélyről tudósítónk a következőket jelenti:

A vizsgáló bizottság tagjai voltak *Kánagy* Sándor
elnök, *Beliczey* Ferencz, *Sipos* Orbán és a fogoly
madarak tanítója: *Vértési*.

Először is zsenge növendékek énekkara énekelte el
azt a nótát, hogy:

Loptam lovat, lopok is
Ha felakasztnak is!

Ezután *Togyerás* Mojszi kalugeri lakos lépett az
emelvényre és megható hangon szavalta el a *Rab-
gólyát*

Utána *Lilienberg* Dolfi tartott szakszerű felolvasást
a büntető kódex hiányairól. A jeles felolvasót és váltó
hamisítót a jelenlevők megéljeneztek s öt perc szü-
netet kértek.

A szünet után a zsebmetszés népszerű martyrja
Pimsler Bumi hegedülte el *Szent Dávidnak* amaz
örök szépségű zsoltárját, hogy:

Mikor a babylóni vizeknél ültünk.

Majd a fogház pacsirtája: *Körmös* Mária angyal-
csináló, diplomatikus hölgy gyujtott a nótára és köz-
tetszés mellett dalolta azt a népdalt, hogy:

Jön a daru meg a gólya,
Hogyha kivirul a róna,
De nem jön meg az én kedvem,
A szerelem rabja lettem.

Beszélt még *Csucsuly Kesely* Mihály lókötő, *Ló-
tenyésztésünk érdekében*; záradékul pedig a dalkör
zendítette rá, hogy:

Nem, nem, nem,
Nem megyünk mi innen el
Míg minket a házigazda
Bunkós bottal ki nem ver.

*

A vizsgáló bizottság tagjai meglelégedéssel távoztak
és *Kánagy* Sándor törvényszéki bíró ur «*Bűn és
bűnhődés*» című munkáját osztotta szét a jó tanulók
között.

Más nótát húzzanak.

Nagy-Lakon, Aradmegyében történt a napokban
hogy egy részeg csizmadia ment a templomba.

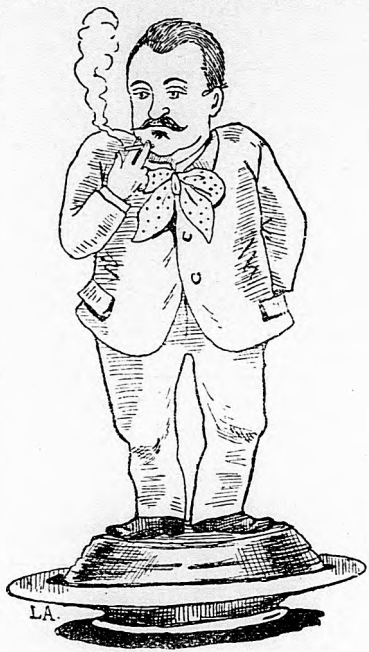
Az istentelen ember épen akkor lépett be, midőn
a kántor rázendítette az orgonán azt dicséretet,
hogy: *A csillagos égnek seregei ott fent* . . .

A berugott férfiúnak sehogy sem tetszett a hosszú
melódia és felkiáltott, hogy: hé! ne azt a nótát huz-
zad, hanem inkább azt, hogy: *Sárga csikó, sárga
csengő rajta*.

Nosza lett erre riadalom; a buzgólkodó hivek ki-
dobták a templomból a garázda magyart, a szolgál-
bíró pedig sárga csengő helyett csörgő lánczot téte-
tett a kezére, meg a lábára az ipsének.

ÉDESSÉGEK.

— Feltalálja Ruzs Károly. —

Jesz . . . szusom!

Itt van a karácsony!

Hoty telik asz itő.

Mintyár féke fan ety éfnék.

Én poltoknak érzem ilyenkor makamat; mert jön a kis Jesszusom!

Telfe fan asz üzlet mintenféle szüperfén, telikát tolkokkal.

És asz előkelők a Rusztól és a Huszellától akvérirozzák a karácsonfára faló raritásokat.

Ah, falami szüperiőr holmik érkeztek.

Satülök, pomponierék; gurmantiszok, ezetera.

Lehet fálogatni; mert nálam található, a mi szemnek és a száznak tetszik.

Te aszért én nem atom natyon présziöz; mert asz előkelők czukrásza ety kafallér.

Ha uty kifánja a ponton, hát két készszel szórom a ponpont.

Asz isteni *Planés* jutalomjátékán is kitett makáért a *Rusz*.

Ety valóságos pőségsszaru folt a két keszem. Instálom uty szórtam a sok tráka czukkedlit, mint ety Jupiter plüviöz a szápor esőt.

Másnap ki is hifatott a Péla fon *Pakacs*, mek a Pali te *Pőtthy*.

Én aszután megmatyarásztam, hoty nincs okuk féltekenyketni.

Naty nehezen el lett simitfa a malantand és nem lett férontás.

Jajj te szerencse is; mert olyan itekes, olyan iszkatott fatyok, mikor faty.

A szifem hurja is nyikorog, mikor asz itő csikorok. Különös természet is esz asz enyém: sem a me-

leket nem szeretem, sem a hiteket nem tutom türni; minten extremité nervőzzé tesz.

Aszér nem szerettem én soha a csókot sem, mert forró; nekem legjoppan konfeniált asz utynefeszet lantynos ölelés.

Jaj te most pocsánat; mert fontos tolkom fan, sietek a jékferemhez, mert tele kell rakatni, hoty letyen a nyáron fatylalt.

Mill parton!

Pá!

Püsz!

Üssük el!

FÉRFI ÉS NŐ.

— Potyondy Béla elmékedései a nősülésről. —

Itt vannak a bálók; ki muszáj váltani a frakkot.

Szét is kellene már nézni a leányok között, mert mire észreveszem, mind elrepülnek mellőlem a fiatalabbak s nekem csak a resztje marad.

*

Ajánlottak most nekem egy jó apósnak valót, nagy sertéstenyészítő, csak attól félek, hogy a legöregeb-bik libát sózza nyakamba az öreg.

*

Nem is nézek én pénzre, inkább a fekvőséget szeretem. Reálisabb érték a földbirtok; mert a pénz az évekkel együtt elrepül.

*

Szeretem a sovány hölgyeket, ha kövér a hozományuk és gyülölöm a kövér nőket, ha lapos a tárczájuk.

*

Azt mondják, hogy: nézd meg az anyját, vedd el a lányát; én rendesen nem a mamát, hanem a papát nézem meg; mert egy gazdag apósért el lehet türni a legrettenetesebb anyóst is.

*

A multkor elmentem leánynézőbe és nekem legjobban megnyerte a tetszésem a bankigazgató ur legidősebb leányának a füle, illetőleg az abban ragyogó gyémánt.

*

A nősülés olyan, mint a csata; első dolog a kém-szemle, azután a taktika és nagyon sok esetben, az első összeütközés után, hasznos a futás.

SAJTÓ HIBA.

Kancsi János koldus, kinek hóna alatt volt egy mankó: egy kereskedő zsebéből kilopott száz darab bankót.

Ezt a dolgot így szedték ki:

Mancsi a Hámos koldus, kinek hóna alatt volt egy bankó, egy kereskedőtől zsebéből kilopott száz darab mankót.

Magyar dalok német ruhában.

— Németországi hódító körútjában eldalolja: Kotyikleti
Csicsergő Vilma műfordító magyar leány. —

JEGENYEFA TETEJÉBEN . . .

Jegenyefa tetejében
Ül két holló feketében,
Gyászruhájuk engem illet;
Mert engemet már nem szeret
Az én kedves rózsabimbóm,
Galambom.

Erdő erdő, be magas vagy!
Édes rózsám, be messze vagy!
Ha az erdőt levághatnám,
A rózsámat megláthatnám,
Az én kedves rózsabimbóm,
Galambom!

(Németül.)

Auf des Taunenbaumes Höhen
Kann man jeczt zwei Raben sehen,
Trauernd schwarcz ist ihr Gefieder;
Denn es liebt mich nimmer wieder
Ach mein süses theures Weibchen,
Mein Täubchen.

Wald du ragst bis im die Sterne!
Du mein Röschen bist so ferne!
Könnte ich den Wald umhauen,
Könnt ich auch mein Röschen schauen,
Ach mein süses theures Weibchen,
Mein Täubchen!

(Folyt. köv.)

Czigány észjárás.

Te *Hupi*, hálottad mán, hogy *Hámza Miskát* el-
csapta á bándá, osztán helyette a *Vásári* lett a
primás.

CZIMFESTÉS Z E T.

Annak idejében megemlékeztünk arról, hogy a hid
mellett miként pingálta ki egy festő a *Menkő Kálmán*
kereskedésének czimtabláját.

Most meg azt láttuk, hogy ugyan az a festő kö-
vetkezőleg meszelte be a firmát:

MENKŐ KÁLMÁN.
ENKŐ KÁLMÁN.
KŐ KÁLMÁN.
Ö KÁLMÁN.
KÁLMÁN.
ÁLMÁN.
MÁN.
ÁN.

A meszelés így állván, a piktor alatt leszakadt az
állvány és ott maradt a tábla üressen, árván.

C H I N Á B Ó L.

Csing-Cso-Fú az elsőrendű
Kereskedő Pekkingben;
Árul theát és rizksását,
Még pediglen egy ingben;
Mert meleg van ám Chinában
És a derék Csing-Cso-Fú;
A homlokát dörzsölgeti
S néha-néha nagyot fú.
Nem jól megy az üzlet s nyakán
Marad a sok speczeráj;
A hírneves kereskedő
Szíve vérzik, szíve fáj.
Penészt kap a finom thea,
A rizs pedig dohos lesz;
Fősvény lett a külföld, belföld
És mi olcsóbb olyat vesz.
Thea helyett széna murvát
Forráz a sok átkozott,
Rizksásánál pedig jobban
Szeretik már a zabot.
Csing-Cso-Fú e dolgot látva
Két kezével hadonáz
Az epéje kifakad és
És megöli a sárgaláz.

ÚJDONSÁGOK.

- **Személyi hír.** A kis Jézus karácsonyi körútra indult.
 — **A biharmegyei régészeti egylet** kiállítást akar rendezni, mely alkalommal bemutatják azt az értékes, régi kávésbriket is, melyből özvegy Kínizsi Pálné, született Csorba Katalin urhölgy pityizált.
 — **A tatarosi petróleum** kiállotta a tűzpróbát, mivel a részvénytársaság a saját részvényeit akarta elégetni a dicső folyadékon, de bizony az nem fogott szikrát.
 — **Tudomásul.** A bihari Kárpát-egylet tudatja, hogy választmányi ülését nem a megyeházán, hanem a pojeni csúcsán tartja meg.

FELSOHAJTÁS.

Mikor *felfüggesztettek*,
 Bizony fájt a nyakam;
 Most, hogy visszahelyeztek
 Jobban érzem magam.

Dr. KAZAY KÁLMÁN.

DÖRDÜLÉSEK.

(Vadász mesék.)

Barrátom! Szeretem a fagyos időt, mert egy csomóba bűnnek a vadak és könnyebben lehet találni.

*

A rókát sohasem tudom eltreffelni; sajnálom a bőrét, hogy kevesebbet fog érni, ha lyukas lesz.

*

A multkor egy nyulat ugrasztottam fel a csőszház mellől, nagyon meglepett és alálóttam. Az ördög meg hitte, hogy télen is az *árnyékot* keresi a bestia.

*

A megsebzett őznek a sírását nem tudom hallgatni; mindig eszembe jutnak a kis árva gidák és az özvegy anyja.

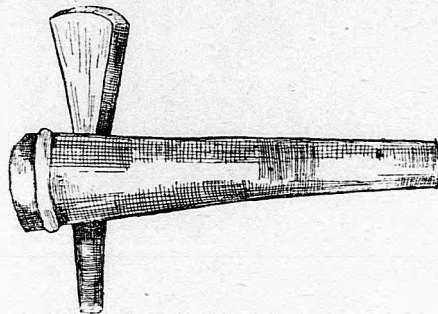
*

A vaddisznó *fut*, a golyó pedig *repül*, hát hogy lehetne akkor biztosan találni?

Fiatal koromban a szoba cziczát szerettem, most öregségemre, meglepszem vele, ha néha napján egy-egy vad macskát teritek is a földre.

A csaphoz.

(Óda.)

Óh csap, óh csap, te drága csap,
 Szeret téged czivil és pap;
 Égi nedv mi rajtad csorog,
 Midőn a billentyűd forog.
 Rajong értted ur és paraszt;
 Sok ember rád ajkat tapaszt.
 Csepegj, zuhogj, bőven, folyton,
 Epedve vár száraz torkom.
 Megbecsüllek, védlek, óvlak,
 Olykor olykor megsrőfollak,
 De magadat ám ne bízd el;
 Mert ha telve leszel vízzel,
 Vagy ki száradsz te dicső csap,
 Én leszek, ki a földhöz csap.

GÖDÉNY.

APRÓ VERSEK.

DÉNES

Dénes szerette a bélest,
 Polin pedig a szép Dénest,
 A lány süttött finom bélest,
 Kapott érte csókot édest.

SAMU.

Haja szürke, mint a hamu,
 Mégis pajkoskodik Samu,
 De a lányra, miként a juh,
 Oly bambán néz a vén Samu.

A szerkesztő postája.

Sz. K. (B.) Egyiket felhasználtuk. Üdvözlét. — **Esernyő.** Az újabb küldeményt kaptuk és felét kiadtuk. — **Humor.** Nem a mi dolgunk, hanem a kis Jézus dolga; ilyenbe nem avatkozunk. — **Sz. Irén.** I. Ö. még nőtlen és nem is jár a jégre. — **H. B.** Régen túl vagyunk már azon. — **Sz. L.** (Nagyszalonta.) Megyünk és gondolkozunk rajta, hogy mit tegyünk. — **F. B.** (Derecske.) A sürgőnyt kaptuk. Köszönet érte.

H I R D E T É S E K

3 ÓRA ALATT KŐKEMÉNYRE SZÁRADÓ

legfinomabb borostyán

SZOBAPADLÓ-LÁG

I. Schramm Christoph-féle 1 kg dobozban 1 frt 20 kr.
Schramm és Hörner-féle 1 kg dobozban 1 frt 10 kr.
Chitz és Meller-féle ----- frt 90 kr.

KAPHATÓ

BERKES BERTALAN-nál

NAGYVÁRAD, Zöldfa-utca 33. sz.

Minták ingyen és bérmentve.

☛ VIDÉKI MEGRENDELÉSEK
gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

SZABADALMAZOTT CSERÉPKÁLYHA.

A téli idény közeledtével, addig is, míg részletes és mintákkal ellátott árjegyzékemet közrebocsátom, felhívom a t. közönség becses figyelmét

a Sipos-féle rendszerű szabadalmazott közép-légvonatu (közép-hőáramu)

cserépkályháimra,

melyeket a legcsinosabb és legtartósabb kivitelben és színezésben folyton nagy választékban raktáron tartok, s melynek hasznosítási jogát **Magyarországra** megszereztem.

Ezen kályhák előnye a cserépkályháknál tapasztalt kellemes és egészséges hőáramlás felül, **a szoba gyors felmelegítésében, az elért hőfok állandó megtartásában,** különösen pedig egyéb cserépkályhákhoz képest

a tüzelő anyag nagy megtakarításában nyilvánul.

Az ily rendszerű kályhák ezen előnyei gyakorlatilag már bebizonyítvák.

Az **árak** a nyújtott előnyök daczára **mérsékeltek**, úgy, hogy a megtakarított tüzelő anyag értéke az árkülönbözetet már e tél folyamán fedezi. Ezen kívül a régi rendszerű csinos és tartós cserépkályhákat jutányos áron szállítom.

A raktár PALKOVITS IMRE kereskedése Fő-utca, Rimanóczy-ház, a nemzeti Kaszinó átellenében, hol a kívánt felvilágosítások készséggel adatnak.

Nagyvárad, 1891 szept. 12.

Mély tisztelettel

RIMANÓCZY KÁLMÁN.

HETILAPOKAT ÉS FOLYÓIRATOKAT,

KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET, ÁRJEGYZÉKEKET,

RECLAMOKAT, FALRAGASZOKAT

ÉS

GYÁSZJELENTÉSEKET

FORGALMI KIMUTATÁSOKAT,

MEGHIVÓKAT ÉS BELÉPTI JEGYEKET,

ÁR- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVÁNYOKAT

GYORSAN,

IZLÉSESEN

ÉS

JUTÁNYOS ÁRON

KÉSZIT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA NAGYVÁRADON.

RAKTÁRON TART

IRÓ-

ÉS

NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

GARTON PAPIROKAT

A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN.

*

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK.

+

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET ÉS RÖPIRATOKAT.

—

HIRDETÉSEKET

VALAMINT ELŐFIZETÉSI PÉNZEKET ELFOGAD

A „NAGYVÁRAD“ NAPILAP

ÉS MÁS LAPOK SZÁMÁRA.

—

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZÍTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.